

er nogle passager, der i deres begejstring for EU gik i en anden retning, end jeg tror der er opbakning til i Enhedslisten.

Men det, man stemmer om, når man stemmer, er jo ikke bemærkningerne, men selve beslutningsteksten, og de to linjer kan vi støtte.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan støtte det beslutningsforslag, som SF har fremsat. I modsætning til Enhedslisten vil jeg da også godt sige, at jeg finder bemærkningerne ganske fornuftige, og vi kan langt hen ad vejen følge de ræsonnementer, som SF gør sig heri, og som også fører til den helt konkrete beslutningstekst til forslaget.

Vi har ved flere lejligheder, hvor vi har drøftet EU-forbeholdene her i Folketinget, tilkendegivet, at vi synes, det ville være meget ulykkeligt, hvis vi kom i en situation, hvor et flertal i Folketinget besluttede sig for, at nu skulle vi have en alt eller intet-afstemning, the big bang, som den også er blevet kaldt, hvor befolkningen får pistolen for panden, og så er det take it or leave it, som man også kunne kalde det, og det er så i forhold til selve EU-medlemskabet. Det synes vi ville være meget ulykkeligt, og vi synes, det ville være skadeligt måske ikke bare i forhold til vores EU-medlemskab, hvis det endelig kom til det, men det ville også være skadeligt set i forhold til befolkningen.

På EU-områder generelt i forhold til vores folkestyre tror jeg, at der er brug for tillidsskabende foranstaltninger, og jeg betragter egentlig SF's beslutningsforslag her som en tillidsskabende foranstaltning i hele EU-debatten, altså at man giver befolkningen løfte om, at forbeholdene tager vi altså særskilt stilling til. De vil ikke blive sat til afstemning i en alt eller intet-afstemning, som man kunne kalde det.

Jeg er tilfreds med, at SF også i sit beslutningsforslag eller bemærkningerne dertil nævner, at det her må være en holdning, uanset hvilken holdning man har til forbeholdene som sådan. Det er jo ikke nogen hemmelighed, det er også fremgået tidligere i debatten i dag, at vi fra Kristeligt Folkepartis side har et ønske om specielt at få forsvarsforbeholdet ophævet, og vi har egentlig i virkeligheden lagt en afstemningsstrategi, hvor vi kunne tage stilling først til forsvarsforbeholdet, efter vi tog stilling til euroforbeholdet,

det i 2000, og så kunne man eventuelt følge op med en stillingtagen til et andet forbehold og på den måde i virkeligheden få en substantiel diskussion om hvert enkelt forbehold, baggrunden herfor, og om der var noget, der tilsagde, at vi her, mere end 10 år efter de blev indført, skulle vælge at få dem ophævet, eller at de skulle fastholdes.

Det har regeringspartierne og Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre ikke villet, og det beklager vi sådan set meget, for også det mener jeg kunne tilsige, at man fik lavet nogle tillidsskabende foranstaltninger i forhold til befolkningen, hvis man tog det på denne måde og tog det udtryk for folkelig skepsis, som forbeholdene er, seriøst, uden at det af den grund betyder, at man overhovedet ikke kan røre ved dem.

Selv de partier, som taler for, at forbeholdene skal ophæves endda så hurtigt som muligt, som vi hørte det tidligere fra De Konservatives side, viser i virkeligheden en vis berøringsangst i forhold til forbeholdene. Det er i modsætning til bl.a. et skeptikerparti som Kristeligt Folkeparti, som altså har haft en debat og taget stilling til også et forsvarsforbehold og senest i dag har haft et forslag til afstemning her i Folketinget om en folkeafstemning om forsvarsforbeholdet.

Men med disse ord kan jeg altså fuldt ud tilsige Kristeligt Folkepartis støtte til det forslag, som SF her har fået sat til behandling i Folketinget.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Nogle gange er det ganske interessant at betragte de politiske skillelinjer. Det er jo lidt interessant, at afvisningen kommer fra de nuværende regeringspartier og de daværende regeringspartier fra den foregående regering.

Så på en måde kan det næsten virke, som om det er dem, der enten tror, de bliver ved med at være det, eller som meget snart håber at blive regeringspartier, der siger, at det her skal Folketinget som sådan ikke blande sig i.

Derfor synes jeg heller ikke så meget, at det her burde være blevet en debat om forbehold. Vi ved jo, at vi har det forskelligt med forbeholdene. Det er jo en kendt sag, og det har vi slet ikke ønsket fra SF's side at diskutere i den her sammenhæng.